

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 711/2014
14.08.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Соње Павловић, Бате Цветковића и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Б.К., због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката К.А., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору К. 652/13 од 18.09.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 4075/13 од 10.04.2014. године, у седници већа одржаној дана 14.08.2014. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.К., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору К. 652/13 од 18.09.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 4075/13 од 10.04.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору К. 652/13 од 18.09.2013. године окривљени Б.К. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а. став 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца која се неће извршити уколико у временском периоду од годину дана не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом у смислу члана 87. и члана 246а. став 3. КЗ према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета – ... грама опојне дорге амфетамин у присуству глутамин, парацетамола и шећера, а на основу члана 196. став 4. ЗКП окривљени је ослобођен од обавезе плаћања трошкова кривичног поступка, због свог слабог имовног стања.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 4075/13 од 10.04.2014. године жалба браниоца окривљеног Б.К., одбијена је, као неоснована и потврђена пресуда Основног суда у Сомбору К 652/13 од 18.09.2013. године.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног Б.К., адвокат К.А., на основу члана 482. и члана 483. став 1. и 2. ЗКП, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде кривичног закона из члана 439. тачка

1. у вези члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд поднети захтев оцени као основан те да у смислу члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП, правноснажне побијане пресуде преиначи у ослобађајуће, јер дело за који је осуђен није кривично дело.

Према наводима захтева за заштиту законитости дело за које је окривљени Б.К. оптужен и правноснажно осуђен није кривично дело, а како је за исто оглашен кривим, то је на дело које је предмет оптужбе примењен закон који се није могао применити. Наведено дело, по наводима захтева, није кривично дело, јер према члану 246. КЗ предмет извршења кривичног дела је опојна дрога, али не и психотропна супстанца – амфетамин, тако да амфетамин не може бити предмет извршења тог кривичног дела. Законом о психоактивним контролисаним супстанцама одвојена је опасна дрога од психотропних супстанци због чега се у време извршења радње кривичног дела психотропне супстанце не сматрају опојним дрогама како се то дефинише чланом 112. став 15. КЗ. Предмет кривичног дела из члана 246, члана 246а, и члана 247. могу бити само опојне дроге, а психотропне супстанце нису у време извршења радње кривичног дела проглашене за опојне дроге ближим разврставањем у решењу о утврђивању опојних дрога и психотропних супстанци („Службени гласник РС“ број 24/2005) пошто је у том решењу у одељку „Б“ – психотропне супстанце под тачком 7. амфетамин сврстан у психотропне супстанце а не у одељак „А“ у коме се побројавају и наводе опојне дроге.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.К, адвоката К.А., није од значаја за правилну или уједначену примену права.

Одредбом члана 486. став 2. ЗКП прописано је да о захтеву за заштиту законитости који је поднет због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 4. ЗКП), Врховни касациони суд одлучује само ако сматра да је реч о питању од значаја за правилну или уједначену примену права.

Врховни касациони суд се већ изјаснио, о идентичној повреди кривичног закона, у својој пресуди Кзз ОК 9/2012 од 02.10.2012. године (која пресуда је доступна лицима која имају правни интерес). Том пресудом је Врховни касациони суд одбио као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног доносећи мериторну одлуку о питању од значаја за правилну примену права.

Наведена пресуда је од значаја и за уједначену примену права, јер је Врховни касациони суд, одлучујући поводом истог правног питања и касније донетим решењима: Кзз 17/2014 од 22.01.2014. године, Кзз 69/2014 од 05.02.2014. године ..., одбацио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, и нашао, са аспекта правилности и уједначености примене права, у смислу члана 486. став 2. ЗКП, да није потребно поново одлучивати о истој повреди закона, на коју се у захтеву за заштиту законитости указује.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 4. у вези члана 486. став 2. Законика о кривичном поступку, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Олгица Козлов,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.